

VI ER FREMME VED DE MELLEMMENNESKELIGE RELATIONER

Der er mennesker selvfølgelig altid; men hidtil og stadig forkrøblet som ikke forstået

AF HERMAN NIELSEN

Byudvalget, hvor der nu i den påbegyndte tredje periode og dermed på 10. år skal foretages en særlig social indsats over for trængte beboere, og de aktuelle ghetto-initiativer, hvor der også skal foretages en særlig social indsats over for trængte beboere, har formelt ikke noget med hinanden at gøre. Reelt vil det selvfølgelig blive anderledes, med mindre ordgejlet helt har taget overhånd også i dansk politik.

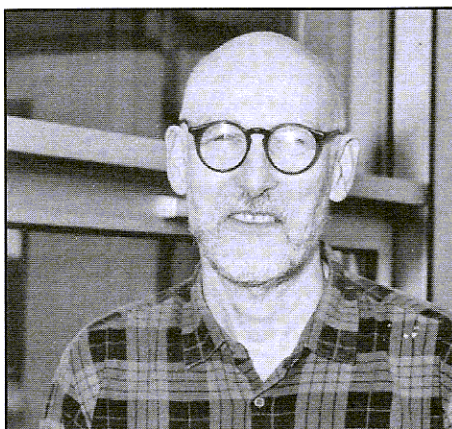
Den tidligere regering satte byudvalget i gang, og den nuværende regering har droppet byudvalget og i stedet opsat sin strategi mod ghettoisering. Boligbevægelsen fortsætter selv byudvalget sammen med kommunerne. I Brabrand Boligforening er der tale om Gellerupområdet (Skovgårdsparken, Gellerupparken og Toveshøj) og Holmstrup Mark (Holmstrup, Odinsgård og Thorsbjerg).

Byudvalget har primært stået for nødvendig renovering af byggerier og ned-sættelse af husleje samt udbedring af udearealer. Hertil er kommet en god del penge til beboerrådgivere og ganske få aktivitetsmidler.

Regeringens strategi mod ghettoisering er et korstog mod det anderledes og udenlandske i en fiktiv danskheds navn. Strategien er fastlagt uden samtale med os og dem, der bor i ghettoerne. Det er hadskabende verbalpolitik, der risikerer at skabe yderligere etniske konfrontationer i danske, relativt fattige boligområder.

ENDNU EN KONFERENCE

Jeg har skrevet om byudvalget (»Byudvalget er mere af det forkerte«), da projektet i sin tid blev lanceret, og jeg har deltaget i det og fulgt det hele tiden. Derfor tog jeg også til den aktuelle konference, da ingen ellers fra boligforeningen meldte sig, da Boligselskabernes Landsforening inviterede til orientering om en omfattende evaluering af beboerrådgiverfunktionen og om imagearbejde for afdelinger og foreninger som det centrale i den kommende byudvalgsperiode. Og altså derfor denne orientering.

EVALUERING

NIRAS Konsulenterne A/S vil her i 2004 lave en beboerundersøgelse som sammen med en senere undersøgelse skal... »give et samlet billede af beboernes trivsel i boligområderne og i 2008 (at) belyse en eventuel udvikling i trivslen«. Temaerne i undersøgelsen vil være

- oplevelse af de sociale relationer mellem beboerne
- oplevelse af trykningen i boligområdet
- deltagelse i aktiviteter i området
- kendskab til beboerrådgiverfunktionen
- oplevelse af styrker og svagheder ved boligområdet
- samlede tilfredshed og trivsel ved at bo i boligområdet.

Det er oplagt et vanskeligt projekt, fordi mange beboere flytter i løbet af de fem år (og forhåbentligt mange andre så flytter ind, hvad der langt fra er sikkert!), og rammebetingelserne for arbejde, løn, leje- og ejerbolig er under konstant og uoverskuelig ændring – for tiden styret af politikere, som selv er ved flæsken og ønsker fanden skal ta' de sidste (som stort set er os).

IMAGEARBEJDE

Udgangspunktet for de to oplægsholdere, som var journalister, var negativ og forkert omtale af boligområder. En sådan omtale skulle konsekvent imødegås, og der skulle produceres en lang række indslag med gode historier, som medierne

skulle ha' tilsendt. Det kan vi så alle, når vi finder omtalen af vores område for vanvittig, kaste os ud i. Nogle af os har allerede gjort det i årevis, og det slår slet ikke til. Derfor lidt til overvejelse...

Jeg mener altså ikke, at sagen med negativ omtale er så enkel. Volmsøse, Gellerupparken, Brøndby Strand og lille Holmstrup, hvor jeg selv bor, er eller har været meget i medierne. Omtalen af Gellerupparken og Holmstrup, som jeg af nærliggende grunde kender mest til, har i min forståelse generelt været forkert. Dermed bagatelliserer jeg ikke omtalen, for jeg har fundet forholdene meget værre end beskrevet – men hvordan skulle overfladisk journalistik kunne indfange det?

VIRKELIGHED OG »BILLEDE INDE I HOVEDET«

Jeg finder imagearbejde suspekt, fordi det ikke fokuserer på realiteten men på det billede, andre får af noget, som de ikke kan kende til. Vedgå forholdene, hvor du bor og delvist lever, og stå ved dem eller prøv at ændre dem hen ad vejen, når du nu lever der. Andre kan gøre det samme, hvor de nu bor - længere er den ikke...image her og der!

Det mediearbejde, der i dag laves politisk, er så omfattende, at kendskab til det kun kan gøre én en smule nøgtern. Et eksempel: Da gamle Bush i starten af 90'erne skulle ha' sin krig i gang mod Hussein og Irak, græd en formodet kuwaitisk sygeplejerske i et amerikansk udvalg med og i en beretning om irakiske soldater, som skulle ha' flået spædbørn fra apparatur i Kuwait og smidt dem døende på gulvet. Damen viste sig senere at være den kuwaitiske ambassadørs datter, og showet, der var det pure opspind, var iscenesat af et reklamebureau for at få den amerikanske befolkning med på et »nødvendigt« korstog. Sådan startes krige, og på tilsvarende måde skaber visse danskere sig øget selv-værd (måske endda elementær selvfølelse!) ved at se ned på os andre. Ja, ja.

I en moderne livssituation, hvor personlighedens traditionelle fundament – nære og stabile relationer, arbejde, faste

normer, tryghed i det nære – langsomt skrider eller undertiden lynhurtigt bare er væk, går medieskabt ophidselse tilsyneladende ind og skaber varme i grupper mod andre. Hviler vi ikke i os selv og dem og det, vi har med at gøre i det daglige, kan vi da blive noget ved at se ned på arbejdsløse, børn, bøsser, cyklister, flygtninge, ghettobeboere, indvandrere, muslimer... Listen kan selvfølgelig forlænges ud fra egne præferencer! Hellere føle varmen i et pseudofællesskab end at tænke sig om og måske påtage sig lidt opgaver i en situation, som skriger på det – det må være sådan noget, der foregår.

VI SKAL VÆRE KONKRETE

De første 15 år jeg boede i Holmstrup, blev fem kvinder dræbt. Bortset fra mediebevølet med et luftfoto af bebyggelsen

med overskriften Rammen om fem drab i den anledning, kunne det hele være forgået på månen. Selv om jeg kendte tre af kvinderne, isolerede de sig sådan med deres mænd, at det så »for tætte samfund« medførte deres død. Ved opgør er mænd som bekendt i almindelighed mest hensynsløse og stærkest.

Det er voldsomt med sådan fem drab på 15 år, når vi 800 beboere statistik skulle ha' et enkelt på 125-150 år. Alligevel skete det »bare« blandt de alkoholiserede og psykisk syge, som ofte ikke engang kendte hinanden indbyrdes men havde fået gode boliger her i Holmstrup. Ét sted skulle de jo dog bo, og her var ledige lejligheder.

Den virkelighed, som ligger bag disse ekstremhandlinger, vil de fleste danskere, som oplever, at det går dem godt (=mange penge!) kun ha' med at gøre gennem

medieberetninger, som kan gi' dem lidt ophidselse og forargelse. Måske endda aflaste fra egen dagligdags meningsløshed. Ghettodebattens nye syndebukke, flygtninge og indvandrere, som ofte heller ikke gør det let for sig selv med deres manglende optagethed af deres nye bosted og land, må vi andre, der ikke orker mediernes fordrejede og oppiskende indlæg, så selv prøve at finde ud af det med.

Det hele er meget værre, end mediernes beretter men altså også helt anderledes end de, der holder sig på afstand, kan fatte. Så den hjælp, udenforstående nu (igen igen) vil komme med, vil der selvfølgelig som altid være personer, der jager, men den vil næppe afstedkomme noget godt i og for vores områder.